

Az ember, mint a fizikai világok egyik (ön)tudatos lény

Az emberiség nem más, mint egy a bukott szellemek fizikai világainak létformái közül.

Chrenóczy-Nagy Tibor

Mikor a tudomány az „Ősrobbanásról”, mint az anyagi világok létrejöttéről beszél, magától értetődőnek tartja a semmiből való keletkezését.¹ Ha figyelembe vesszük az energia megmaradás elvét és a tömeg/energia ekvivalenciát, kimondható, hogy a semmiből sem energia, sem anyag nem keletkezhet. A galaktikus világ keletkezése nem a semmiből, hanem Isten teremtéseként (a fizika nyelvén szólva az ősi energiájából) jött létre, és nem véletlenszerűen. Isten tudatosan hozta létre a hatodik – mélyre bukott – szellemi szint életterét, benne az emberét is.

Ez a bukottsági szint jelentősen korlátozza a tisztánlátást, az egység és az örök felismerésének lehetőségét. Ez a világ az ember számára homályos, zavaros (mondhatnánk kaotikus), tele van korlátokkal, terhekkel és negatív energiákkal, erőkkel. Szellemi szintünk függvényében vagy felismerjük ezeket a jeleket, vagy sem. Ha felismerjük és megértjük helyünket és szerepünket e rendszerben, igyekszünk (szándékunk) ebből kikerülni, továbblépni. Igyekszünk, bár korlátaink, érzelmi és az érzelemmel fűtött cselekedeteink, vétkeink („gondolat, szó, cselekedet, mulasztás”) nem követik szándékainkat, sőt több esetben ellenkező irányba terelnek minket. Ha felismerés lehetősége még nem adatott meg számunkra, éljük (játsszuk) kegyetlen, önző, egoista, féltékenységgel és gyűlölettel átítatott hétköznapijainkat. Az Isteni szeretet nem csak hogy nem önzetlenül, hanem sehogy sem határozza meg a cselekedeteinket. Isten bölcsességének köszönhetően mindenkiben benne lakozik a jó, mégsem kerül felszínre, nem élünk vele. Igen,

¹ „Semmi sem volt az ősrobbanás előtt. Einstein általános relativitáselmélete szerint az idő és a tér együtt hozza létre a tér-idő kontinuumot, amelyet a benne levő anyag és energia hajlít meg. Az euklidészi megközelítésben az univerzum egy képzetes időben négydimenziós, hajlított felületet jelentett, mint amilyen a Földé is, de két további dimenzióval” – Stephen Hawking.

ennek gyakorlása „macerás”, sok odafigyelést, együttérzést kíván, nem beszélve a földi élet bizonyos élvezeteiről való lemondásról. A bukkottságnak eme szintje elviselhetetlen terhet ró az emberre, ezért megkerestük (keressük) a terhek enyhítésének módjait.

Vallásokat, filozófiákat alkottunk, hogy megmagyarázhatóvá és ezzel együtt elfogadhatóvá tegyük létünket. Ezek a megközelítések – egy két kivételtől eltekintve – tévesek, nem veszik figyelembe az örök lét és örök törvények létezését. Nem a lényegre, hanem marginális (nem örök érvényű) kérdésekre koncentrálnak, ezzel tévútra vezetnek azokat is, akikben már felvetődött a „Miért vagyunk a földön?” és a „Mi értelme van az életnek?” kérdése.

A másik fontos terület – mely a nehézségek könnyítését szolgálja – a művészet. Szerepe jelentős lenne, ha nem csak érzelmek szintjén (pl.: pillanatnyi elgondolkodás/jó érzés generálása), hanem az ember önvalójának, a benne rejlő öröklétnek és teljességnek megismerését segítené. Nem mondható ki, hogy nincs olyan „remekmű”, mely erre világít rá, de a többség nem ezt tűzte ki célul és nem is ezt teljesíti. Alapvetően a művész szellemi fejlődésének szintje, a kapott sugallatnak mikéntje határozza meg az alkotás értékét. Ez is az a terület, ahol nem elég „remekművet” alkotni, azzal el is kell érni a hallgatóságot, legalább is a hallgatóság azon rétegét (igen kis réteg), mely fogékony és meghallja az üzenetet.

Mi van a tudománnyal, az ember „nagy vívmányával”, az ateizmus alapkövével? A találmányok egy jelentős része szintén az ember anyagi világban való létét könnyíti meg. Gondoljunk például a villamos energiára és az ezzel összefüggő berendezések sokaságára (pl.: porszívó, mosógép, hűtőszekrény, stb.). Ezen a területen ki kell emelni Nikola Tesla szerepét, aki ingyen energiával akarta ellátni az emberiséget. Nem tudta, hogy ebben a környezetben – ahol a nyereség és nem az önzetlenség a meghatározó – a sötét erők e törekvést annulálni, ellehetetleníteni fogják. Ez sikerült is. Ennek ellenére, ha nem lett volna Tesla váltóáramú rendszere, ma nehezebben – valószínűsíttem jóval drágábban – juthatnánk elektromos energiához. Hasonlóan a

művészethez, itt is jelentős szerepet kap a feltaláló/tudós szellemi fejlődésének szintje, a kapott sugallat mikéntje. **Sajnos a tudomány jelentős részét nem a jó szándék, a segítő készség, hanem a gonosz erők** (háború, természet károsítás stb.) **kiszolgáló, az emberiséget a természettől és ebből adódóan az örök igazságok megismerésétől elszakító törekvések jellemzik.** Nem a valós világ megismerése, hanem az anyagi/fizikai világ mindenhatóságának elfogadtatása a fő cél (na meg az ego-t erősítő Nobel díj). Az örök világ megismerése **csak a tudományos világ felett lehetséges,** mivel az ember által megfogalmazott és gyakorolt tudomány nem volt képes elérni azt a szintet, mely már betekintést adhat az örök létbe. Nem elég, hogy nem volt képes, hanem egyenesen tagadja annak létét. A tudósok, a klasszikus tudománnyal foglalkozók többsége neveltség tárgyává tesznek minden olyan megközelítést, melyek túlmutatnak az ő szintjükön. Elfogadható, hogy kellemtelen beismerni, mily csekély információval rendelkeznek már a fizikai világ szintjén is, nem beszélve az ezen túlmutató világ megismeréséről. Természetesnek tartják, hogy milliárdok tömegeit költik (katonai kiadásoktól az űrkutatásig²), az emberiség – benne a szellemi – fejlődését egyáltalán nem előre vivő, sőt gátló kutatásokra. Ez is jól jellemzi az emberi romlottság szintjét. Pedig a tudomány – a hétköznapi szintjén – a fizikai szükségletek kiszolgálási idejét csökkenti, és ezzel (megint Isten bölcsessége) lehetőséget ad arra, hogy többet tudjunk foglalkozni szellemi fejlődésünkkel. Ehelyett, saját anyagi és vágybeli kiteljesülésünkre használjuk a fel a kapott szabadságot.

Hamvas Béla írta Órigenésszel kapcsolatban *„Órigenész az egészen ritka emberek közé tartozott, akik a kinyilatkoztatásnak ragyogó elméletekkel való körülépítését ugyan nem elvetendőnek, de a végső tudást tekintve elégtelennek tartották. Az a valaki, aki a világ keletkezéséről és a világréndszer felépítéséről, az ember*

² Csak egy példa: A LIGO (Laser Interferometer Gravitational-Wave Observatory) be rendezés egy gravitációshullám-detektor, melynek feladata, hogy direkt módon kimutassa a gravitációs hullámokat (LIGO has cost American taxpayers about \$1.1 billion. – forrás: www.scientificamerican.com). Lássuk be, ennek az ember szellemi fejlődéséhez nem sok köze van.

származásáról, és egyébről beszél, mindenesetre hasonlít a Szent Szűz bohócához, aki, mivel semmi mással Istenét dicsőíteni nem képes, szívének egyszerűségében Szűz Mária oltára előtt bukfenceket mutat be. Sok tekintetben a tudomány teljes egészében a végtelen hatalmassága előtt való ilyen bukfencezés, ilyen gyermekes és ártatlan mutatvány (liturgia és szakrilégium), amelynek a lét ura előtt semmi jelentősége nincs, azt az egyet kivéve, hogy hódolatát ilyen ügyetlenül mutatja be”. Igen ez a „bukfencezés” napi gyakorlattá vált, sajnos az emberiség tudományak, a tudás fellegvárának tartja mind ezt.

A tudomány magabiztossága a technológia fejlődéssel egyidőben rohamosan erősödött. Kialakult a tudás egója, a minden megismerhetőségének és ezzel egyidejű irányíthatóságának hite (sajnos ez lépett az Isten hit helyére), a fizikai sík feletti „uralkodás” terepe. Hatalmas tévedése az emberiségnek. De itt is megjelent az Isteni bölcsesség és a helyes irány megmutatása. Míg a fizikai síkon több erre vonatkozó törvényt, szabályt, rendszert, összefüggést ismert meg a tudomány³, ennek spektruma már behatárolt. A makró- és a mikrókörnyezet megismerhetősége/megismerhetetlensége és megérhetetlensége jelt ad számunkra. A világmindenség végtelenje (eleve a végtelen fogalma, már ellent mond a megismerhetőségnek), a részecskefizika értelmetlen viselkedése (pl.: kvantum összefonódás, kvantumemesemények világa, hullám–részecske dualitás és megfigyelési anomália, stb.) jól mutatja korlátainkat. Ha eltekintünk a fizikai sík általunk nem ismert két végétől, már az eddig ismertnek hitt világ is újabb és újabb „kihívások” elé állítja a tudományt, megjelent a sötétanyag és energia fogalma (mint hézag kitöltő). **Az emberiség a világegyetem végtelensége és a kvantumvilág bizonytalansága között hanykolódik.**

³ Ami nem csak úgy lett az ősrobbanással, hanem része az Isteni örökigazságnak, melynek csak egy töredékét képezik a fizikai sík törvényei.

A szándék nem az ember – mint tudatos lény – lejárata, hiszen ő is Isten teremtménye és mint ilyen, szeretetre méltó. De a szeretet nem egy automatizmus, azt ki kell érdemelni, meg kell tanulni gyakorolni és

önzetlenül adni másoknak. És meg kell tanulni a szeretet elfogadását is. Az emberiségnek komoly adósságai, lemaradásai vannak ebben a kérdésben. Jó lenne, ha legalább az érzelmi törekvés jelei erősödnének és nem a további süllyedése. Ha felismernénk helyünket és szerepünket a világban (az örökkévalóságban), már ismernénk és tudnánk a helyes irányt. Ha kicsit túllépünk a fizikai síkon és – még ha nem is spirituális szinten – de, érzelmek világában is

kapunk visszajelzést. Függetlenül a bennünk lévő szellem fejlettségi szintjétől, minden emberben megjelenik a lelkiismeret érzése. Tejesen mindegy, hogy sorozatgyilkosok vagyunk, vagy a szeretetszolgálat minden feladó misszionáriusai. Ha nem lenne a „bennünk lévő Isten” már rég kihalt volna (anarchia eluralkodása) az emberiség.

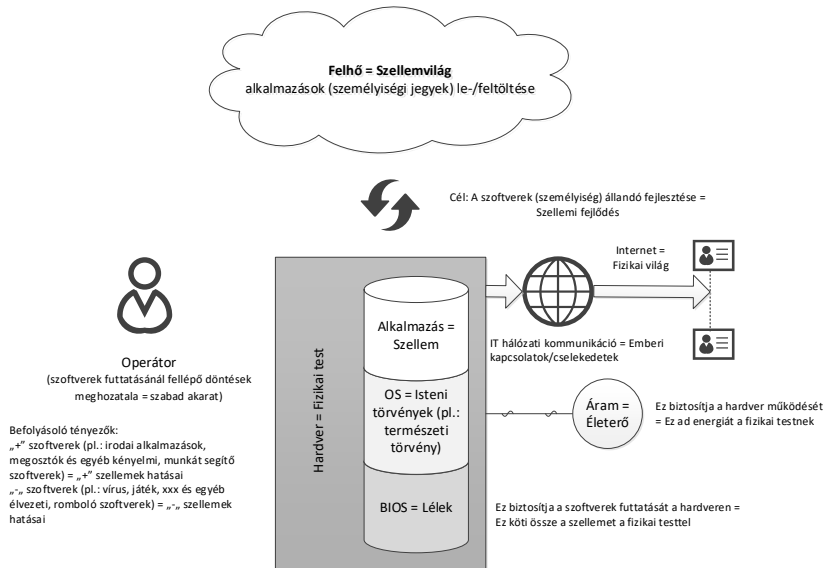
Ha értenénk a szellem örökvalóságát, a bukott szellem állandó fejlődési lehetőségét és az ehhez szükséges környezet fenntartását (fizikai környezet, fizikai test, emberi gyengeség, stb.) már nem lenne

kérdés számunkra, hogy miért vagyunk és miért így fejlődünk. Így már természetes, hogy a fizikai lét biztosítása, fenntartása – minden működésünkben adódó ellenhatás ellenére – fennmarad a lelkiismeret által.

Az életerő (óderő⁴) minden Isteni teremtmény szerves része. Greber szerint *„minden földi élőlényél az ód három állapotát lehet megkülönböztetni: annak a szellemnek az ódja, amelyik a lényben megtestesült, az ennél jobban összesűrűsödött, de emberi szem számára láthatatlan ódja a testi életerőnek és a szilárd anyaggá sűrűsödött ód, amelyet ti testnek neveztek.”* Minden szellemi ód, minden testi (fizikai ód – minden szerves és szervetlen elemnek van ódereje, melyet a földi környezet biztosít) más és más keverékkel rendelkezik. Így mind szellemi, mind lelki, mind fizikai szinten mindenki egyedi, mindenki különbözik a másiktól. A fizikai szféra és a szellemi szféra kapcsolódását is ez az erő biztosítja. Ezek alapján sok minden értehetőbbé válik, miért segít a szellemi és/vagy a testi ód átadása (magnetizáció, delejezés) a betegségek gyógyításában (teszi ód megerősödése). Greber kiemelte, hogy *„A Föld ódjának és az őt körülvevő égitestek ódjának keveréke óriási jelentőségű a Föld életére és fejlődésére.”* Így a bolygók állása fontos szerepet tölt be egy újszülött testi ódjának, a testi sajátosságának és az ember karakterének alakulásában. Ezek ismeretében az asztrológia tudományát nem szabadna „csillagjósásnak” nevezni.

⁴ Forrás: Johannes Greber-Kapcsolat Isten szellemvilágával

Ha informatika nyelvére fordítjuk le a létezésünk elemeit (bár minden hasonlítás torzít egy kicsit), pontosabban láthatjuk, értelmezhetjük azt.

A fizikai test, mint „emberi hardver” jelenik meg fizikai környezetként. Míg a BIOS, mely alapszinten biztosítja a hardver és az szoftver működését, összekötve azokat, léleként fogható fel. Tulajdonképpen ezeket nevezzük egy IT eszköz alapfelszereltségének. Ezek a fizikai teremtés alappillérei. Mint minden hardver a fizikai test is elöregszik, elromlik, „selejtezésre kerül”. Bekövetkezik a fizikai halál. De ahogy az IT is folyamatosan fejlődik, újabb és újabb modellek jelennek meg, a test is újjá születik (nevezhetjük ezt is – bizonyos értelemben – evolúciónak), pontosabb, precízebb, finomabb működést biztosítva a szellem fejlődésének. Sajnos a romlottságunk ezen szintje nem értékeli helyén ezt a lehetőséget, nem használja ki a fejlődés gyorsabb, hatékonyabb módját. E fölött jelentkezik az a futtató környezet (operációs rendszer), mely behatárolja, törvényekbe foglalja működésünket. Ez a keretrendszer határozza meg a környezetet, mi az, ami meg van engedve az ember számára, figyelembe véve a fizikai adottságok (hardver és BIOS lehetőségek) és a szabadakarat (operátor) biztosítását. Szabadon

installálhatunk, illetve törölhetünk szoftver elemeket (drivereket), melyek a fizikai kapcsolati pontokat (perifériák, internet access, stb.) háttárolják be. Hogyan lépünk kapcsolatba a fizikai külvilággal, bezárkózunk vagy nyitottá válunk, elfogadok leszünk-e mások iránt, vagy elutasítunk másokat, szeretetett gyakoroljuk, vagy a gyűlölködést. A helytelen alkalmazás előbb-utóbb a gép tönkremeneteléhez vezet, nem lesz képes az operációs rendszer az adott gépen bootolni.

Van egy „alkalmazás”, mely végig kíséri életünket, ez a saját szellemünk. Mely örök és mindig ott van, vagy épp az adott testben, vagy a szellemi világ (alkalmazás felhő) valamely síkján. Ezen elem folyamatos fejlesztése a fő célja fizikai létezésünknek. A reinkarnáció során ezen „alkalmazás” kerül letöltésre a fizikai testbe a felhőből. Az egész rendszer (hierarchia) működését az az életerő, az az ód biztosítja, mely mind szellemi, mind fizikai szinten körülvesz minket.

Ez az az energia (áram), mely működteti a számítógépet, ha megszűnik, a gép leáll. Az operátor végső elkeseredésében (szabadakaratóból), ki is húzhatja a konnektorból a csatlakozót, „megölheti” a gépet, öngyilkos lehet. De ezzel nem használta ki a környezet alkalmazásfejlesztési lehetőségét. Lehet, hogy sok programozási munkával lehet csak fejleszteni az elmaradott szoftvert, de ha megszakítjuk az energiaellátást, a gép nem a meghatározott módon áll le, így komoly hardver és szoftver sérülést okozunk. Az alkalmazásunk még tovább romlik, még több munkát kell majd beleölnünk a fejlesztésébe.

Az egész földi életünk nem más, mint egy túlélési küzdelem. Túlélni a sok negatív energiát, minél kevésbé hozzátenni ehhez a visszafogó, visszahúzó erőhöz. Túlélni minden kísértést, mely folyamatosan jelentkezik nap mint nap. A tanulás és a szellemi fejlődés akkor válik teljessé, ha nem csak „túlélünk”, hanem teremtünk is, adunk másoknak szeretetet, megértést, biztatást, hitet. Csakis ekkor mondhatjuk ki, hogy jól sáfárgodtunk a ránk bízott javakkal. **Az ember létét/életminőségét Istenhez való viszonya határozza meg. Létünk végül is ajándék, melyből futja az ajándékozásra.**

A földi élet kettőséget – mindennek van egy világos és egy sötét oldala – már kezdjük elfogadni. Persze nem tudunk más csinálni, hiszen ez

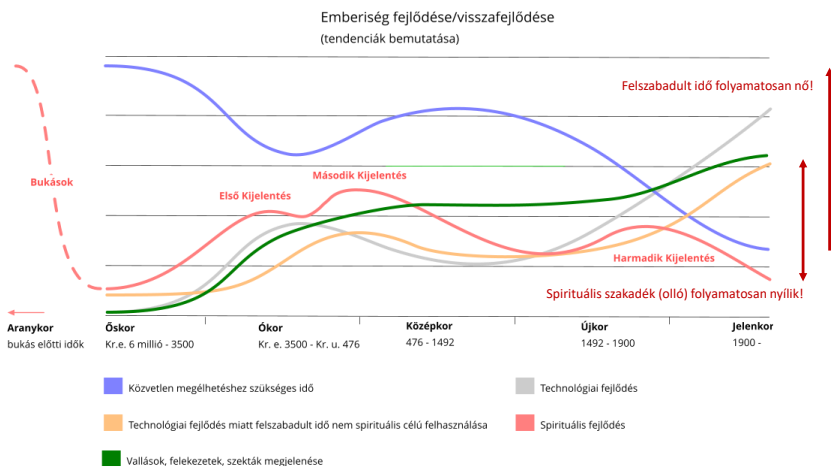
tükröződik vissza cselekedeteink után a mindennapokban. Ez akkor is így van, ha a tudatosság szintjén kialakítunk magunkban egy más (torz) képet. A különböző élet/hit filozófiák napi – már szinte rögeszmés – gyakorlásával tudatossá tehetjük, hogy ránk már nem érvényesek Isten – földi természetre vonatkozó – szabályai. Lehet, hogy fel sem ismerjük, hogy ez egy törvény, mely az itt létünket szabályozza, mindenkire és mindenkor vonatkozik, függetlenül attól, hogy hogyan gondoljuk. A szellemi fejlettségünk szintje segít abban, hogy a hatásokat, a fizikai befolyásokat miként éljük meg. Nincsenek érezhető hatással (teljesen kontroll alatt tudják tartani a fizikai testet és a környezetet) a törvények a tiszta (messiási szerepet betöltő – az emberiség történetében szinte megszámlálhatóan kevés ilyen „bukkant fel”), illetve a már megtisztult szellemekre (ezekből több is munkálkodik a mindennapokban, kilétük - sokszor - ismeretlen, az erő egyensúly fenntartása is feladataik/küldetésük közé tartozik). A magas szint azt is megengedi, hogy kikapcsolhatják képességeiket, megtapasztalják a „földi halandók” (alacsonyabb szintű, testet öltött szellemek) szenvedéseit. Jézus is ezt tette a keresztút során, a XIV stáción és a kereszten.

Még a legszebb életélményeknek (pl.: szerelem) is megvannak a fény és árnyék kettőségei. Természetes velejárója, hogy az érzelemben fel-fűtött állapotnak fény része elvakít, így nem vesszük észre az árnyékot, mely mögötte lapul. A szerelem múlása, fény erősségének csökkenése, már erősíti a sötét rész felismerhetőségét. Már megjelennek a negatívan befolyásoló tényezők, de a jó érzés élménye, élvezete kialakít bennünk egy erős vágyat pozitív érzések fenntartása érdekében, ezért a felismert sötét jeleket – tudatosan – annuláljuk („biztos rosszul látom, érzem” – nyugtatjuk magunkat), ameddig csak tudjuk. Az ellentéteken alapuló működést jól szemlélteti, a két nem közötti, esetek jelentős részében felszínre is kerülő, diszharmónia. A „macsó” működésű férfi esetén a női kiszolgáltatottság, megaláztatás jelentkezik, de ha – ellentétben a macsó működéssel – a szerelemtől fűtötten, érzékeny, a másokra odafigyelő és koncentráló egyéniségként lép a kapcsolatba a férfi, akkor ő válik kiszolgáltatottá, függővé.

A földön nincs harmónia, nincs egyensúly, így boldogság sincs, legalább is hosszabb távon nincs. Ez független attól, hogy a boldogság

érzése a szerelem hevében mindig megjelenik (átmeneti állapot). Pedig, ha valahol nagyon kellene, az pont a párkapcsolat. Csak megerősítést nyer ebben az esetben is, hogy az emberi élet nem a boldogságról, hanem a bukott szellemek folyamatos „tanításáról” szól. Mikor ide kerültünk senki sem mondta, senki sem hitette el velünk, hogy nekünk boldognak kell lennünk. A folyamatos lelki/fizikai szenvedésre, megpróbáltatásra adandó válaszok határoznak meg minket, csak a szeretet gyakorlása emelhet ki ebből az állapotból.

Az emberi bukottság mélységét mi sem bizonyítja jobban, mint a technológiai fejlődés adta lehetőségek kihasználásának mikéntje. Ha figyelembe vesszük az őskortól napjainkig eltelt időt, és látjuk a technológiai fejlődés miatti közvetlen megélhetésre fordított idő csökkenését, feltehetjük magunknak a kérdést: Hogyan sáfárcodtunk ezzel a lehetőséggel?

Ha azt mondjuk rosszul, nem fejeztük ki igazán azt a bődületes hibát, amit elkövettünk és nap mint nap elkövetünk. Ahelyett, hogy a felszabadult időt a spirituális és ezzel együtt a szellemünk fejlesztésére fordítanánk, minden másra, főleg anyagi háttérünk bővítésére (ezzel járó mások leigázására – mindig valaki kárára gyarapodunk az anyagi-világban), haszontalan „szórakozásokra”, spirituális pótcselekedetekre (spirituális zajok – téves vallási, felekezeti, szektákon belüli ideológiák

gyakorlása, stb.), vagy élvezetekre váltjuk. Elfelejtjük, hogy Isten adta azt a lehetőséget (feltalálók hasznos találmányai Isteni sugallatra jöttek létre), hogy több időnk legyen „önmagunkra” és mások segítségére, fejlesztésére, egyszerűen a szeretet gyakorlására. Ne feledkezzünk meg az Isteni kijelentésekről/kinyilatkoztatásokról, melyek alapvető útmutatók voltak az emberiség számára a helyes út megtalálása és az azon való járás tekintetében (a harmadik kijelentés a szellem lélek munkájáról, tulajdonképpen az evangéliumi spiritizmusról szól). A diagramokból jól látszik, milyen rossz tendenciákat mutatunk, főleg, ha visszatekintünk az „aranykor” szellemi szintjére.

Amikor arról beszélünk, hogy az emberiség⁵ folyamatos fejlődésben van, akkor azt is érdemes mérlegelni, hogy a szellemi fejlődése követi-e a társadalmi és a megélhetési viszonyok fejlődését, vagy pont a gyarlóságunkból adódóan, jelentősen eltérnek ezek az irányok. Igen gyarlóságunkra vezethető vissza a teremtett világunk, a természet túlzott, az önfenntartást nem biztosító kihasználása. Ez nem más, mint visszaélés a kapott, Isten által teremtett környezet adta lehetőségekkel, azaz ismételt bukottság.

Sajnos nemcsak, hogy nem beszélhetünk az emberiség szellemi fejlődéséről (egyedül az egyes individuumok fejlődésétől eltekintve), hanem még az erkölcsi/etikai fejlődésünk is megkérdőjelezhető. Igaz sokat változott az elmúlt időszakokban az ember–ember közötti kapcsolat, már nincs rabszolgaság, nincs közvetlen fizikai kizsákmányolás (egy-két országtól eltekintve). Helyébe lépett – igazodva a társadalmi változásokhoz – a szofisztikált erkölcstelenség/etikátlanság. Ma már – döntően – nem fizikailag alázzuk meg a másik embert, hanem a megélhetését veszélyeztetve, saját személyiségét folyamatosan lejáratva, lelki szinten tartjuk fenn a Status Quot. Kifinomult módszerekkel, aljas megfontolásokból terrorizálunk másokat. És hazudunk, és hazudunk, és hazudunk már önmagunknak is, nem is beszélve Istenről.

⁵ Emberiség alatt földi emberi létet, azaz a földön tartózkodó, testet öltött szellemek összeségét értjük.